

Sygn. akt VIII Pz 10/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Grzegorz Tyrka

Sędziowie: SSO Teresa Kalinka

SSR (del.) Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu sprawy w dniu 31 maja 2017 r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie M. C.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o wynagrodzenie za pracę

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w G. zawartego w punkcie 2 wyroku

z dnia 20 października 2016 r. *sygn. akt* VI P 1252/15

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSR (del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia

VIII Pz 10/17

UZASADNIENIE

Powód M. C. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwoty 2 442 Euro tytułem wynagrodzenia za pracę. Zgodnie z tabelą średnich kursów walut NBP z dnia 30 listopada 2015 roku (data wniesienia pozwu) 1 Euro = 4,2639 zł. Wartość przedmiotu sporu wyniosła 10 413 zł.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kwoty 2 663,72 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwana złożyła spis kosztów, na który składają się: 2 400 zł wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, 246,72 zł koszt dojazdu pełnomocnika na rozprawę.

Wyrokiem z dnia 20 października 2016 roku Sąd Rejonowy w G. oddalił powództwo i odstąpił od obciążenia powoda kosztami postępowania.

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na mocy art. 102 k.p.c., bowiem pracodawca nie wypłacił powodowi dodatkowego wynagrodzenia; natomiast powód nie wykazał wysokości tego wynagrodzenia.

Zażalenie na rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu wniosła pozwana, domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia i zasądzenia od powoda na swoją rzecz kwoty 2 664 zł tytułem kosztów procesu oraz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana zarzuciła naruszenie przez Sąd I instancji art. 102 k.p.c. poprzez jego niezasadne zastosowanie oraz art. 98 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy powód przegrał postępowanie.

Pozwana podała, że Sąd I instancji błędnie podał przy argumentacji zastosowania art. 102 k.p.c., że pracodawca nie wypłacił powodowi wynagrodzenia za pracę, a powód nie wykazał wysokości roszczenia. Pozwana zwróciła uwagę, że powództwo zostało oddalone, bowiem brak było podstaw do uznania roszczeń powoda.

Pozwana podała, że stosowanie art. 102 k.p.c. wymaga każdorazowo ustalenia, że w danym postępowaniu zachodzi przypadek szczególnie uzasadniony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Regulacja zawarta w omawianym przepisie stanowi odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik postępowania i jest zarazem podkreśleniem przez ustawodawcę przyjętej w Kodeksie postępowania cywilnego zasady słuszności przy orzekaniu o kosztach procesu. Stanowi ona pewnego rodzaju wentyl bezpieczeństwa dla podmiotów, które byłyby zobowiązane do zwrotu kosztów na zasadzie art. 98 KPC, jeżeli w szczególnie uzasadnionych wypadkach względy słuszności przemawiają za tym, aby takiej strony nie obciążać kosztami w całości lub w części (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2013 r., II CZ 154/12, L.).

Z brzmienia omawianego przepisu wynika, że sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. Uprawnienie sądu nie jest tu jednak dowolne, na co wskazuje przyjęte w tym przepisie sformułowanie „w wypadkach szczególnie uzasadnionych”. Użyte sformułowanie oznacza, że przy stosowaniu tej regulacji sąd nie może dokonywać wykładni rozszerzającej i sąd powinien, stosując ten przepis, mieć na uwadze konkretny stan faktyczny występujący w sprawie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Ł. z dnia 26 września 2013 r., I ACA 466/13; postanowienie Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 3 maja 2014 r., I ACz 294/14, niepubl.).

Kodeks nie precyzuje, jakie kryteria muszą być spełnione dla przyjęcia w danej sprawie, że zachodzą okoliczności objęte sformułowaniem „w wypadkach szczególnie uzasadnionych”. W orzecznictwie wskazuje się, że chodzi o takie sytuacje, które wskazują, że ponoszenie kosztów pozostawało w sprzeczności z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Przykładowo wskazuje się, że należą do nich okoliczności związane z przebiegiem sprawy – charakter zgłoszonego roszczenia, jego znaczenie dla strony, subiektywne przekonanie o zasadności roszczenia, przedawnienie roszczenia oraz leżące poza procesem – sytuacja majątkowa i życiowa strony. Ocena, czy takie wypadki wystąpiły w konkretnej sprawie, należy do sądu, który powinien dokonać jej w oparciu o całokształt okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2013 r., V CZ 124/12, L.).

Rację ma strona pozwana, że argumentacja Sądu I instancji nie daje podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. Skoro bowiem powód nie wykazał zasadności roszczenia, to powództwo należało oddalić. Wówczas strona przegrywająca jest obowiązana do zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu – art. 98 k.p.c. Natomiast, jeżeli pozwana nie wypłaciła powodowi wynagrodzenia za pracę, a ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione,

to sąd mógł w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy – art. 322 k.p.c.

Powód wykazał jednak, że znajduje się w trudnej sytuacji życiowej. Poniesienie przez powoda kosztów pozostaje w sprzeczności z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Powód ma na utrzymaniu sześciuosobową rodzinę (k.67), w tym dwójkę dzieci w wieku szkolnym oraz chorą żonę, znajdującą się pod opieką Oddziału Onkologii Wojewódzkiego Szpitala (...) w C.. W związku z chorobą żony, powód ponosi koszty leczenia. Uwadze nie może umknąć okoliczność, że powód wytoczył powództwo o wynagrodzenie za pracę, będąc subiektywnie przekonany o zasadności zgłoszonego żądania.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 397 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. zażalenie należało oddalić.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSR (del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia